

อยู่ในความซาบซึ้งทางจิตของความเคารพตนเองที่สูงส่งของลูก

และทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ แล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นลูกที่พิเศษของท่านจากทุกหนแห่ง ผู้ที่มีความเคารพตนเองที่สูงส่ง ความเคารพตนเองของลูกทุกคนนั้นพิเศษยิ่งที่ไม่มีดวงวิญญาณใดในโลกจะมีสิ่งนั้นได้ ลูกทุกคนคือบรรพบุรุษและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา โดยดวงวิญญาณของโลก ลูกเป็นภาพลักษณ์แห่งการดำรงในรากของต้นไม้ของทั้งโลก ลูกคือสิ่งสร้างแรก บรรพบุรุษของทั้งโลก บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็กเล็ก แม่ที่แก่ชรา หรือผู้ครองเรือน แต่ละคนก็มีคุณสมบัติพิเศษของตนเอง ในปัจจุบัน ไม่ว่านักวิทยาศาสตร์จะยิ่งใหญ่เพียงใด และตามที่โลกรับรู้แล้ว พวกเขาอาจพิเศษมาก – พวกเขาเอาชนะวัตถุธาตุ – พวกเขาไปถึงดวงจันทร์ได้ แต่พวกเขายังไม่สามารถตระหนักรู้จักดวงวิญญาณที่แสนเล็กซึ่งเป็นรูปแห่งแสงได้ อย่างไรก็ตามที่นี่ แม้แต่เด็กเล็กก็รู้ว่า "ฉันคือวิญญาณ" และเขารู้เกี่ยวกับจุดแห่งแสง เขาพูดด้วยความซาบซึ้งว่า "ฉันคือวิญญาณ" ไม่ว่ามหามะจะยิ่งใหญ่เพียงใด ก็ยังมีบราห์มินผู้เป็นแม่ที่นั่นที่พูดด้วยความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณว่า "เราได้บรรลุถึงพระเจ้าแล้ว" ลูกได้บรรลุถึงท่านแล้วใช่หรือไม่? แต่มหามะกล่าวว่าอย่างไร? "การบรรลุถึงพระเจ้านั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก" ลูกผู้ครองเรือนท้าทายว่า "เราทุกคนอยู่ร่วมกันในครอบครัวเดียวกัน และดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ เพราะเรามีพ่ออยู่ระหว่างเรา ด้วยเหตุนี้ แม้เราทั้งสองจะอยู่ด้วยกัน เราก็สามารถคงความบริสุทธิ์ไว้ได้อย่างง่ายดาย เพราะความบริสุทธิ์คือศาสนาดั้งเดิมของเรา" การยอมรับนับถือศาสนาอื่นเป็นเรื่องยาก แต่การยอมรับนับถือศาสนาดั้งเดิมของตนเองนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ในขณะที่ผู้คนพูดว่าอย่างไร? "ไฟกับสำลีไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ มันเป็นเรื่องที่ยากมาก" อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนพูดว่าอย่างไร? มันง่ายมาก ลูกทุกคนมีเพลงในตอนต้นว่า "ไม่ว่าใครจะเป็นนักธุรกิจหรือขุนนาง ฯลฯ มากแค่ไหน เขาก็ไม่รู้จักอัลฟาผู้เป็นหนึ่งเดียว" พวกเขาไม่รู้จักจุดแห่งแสงเล็ก ๆ นั้น ดวงวิญญาณหนึ่งเดียวนั้น อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ทุกคนรู้จักท่านและบรรลุถึงท่านแล้ว ลูกพูดด้วยความศรัทธาและความซาบซึ้งทางจิตอย่างมากว่า "สิ่งที่เป็นไปได้นั้นเป็นไปได้" บัพดาตามองลูกแต่ละคนอย่างเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและมีความพอใจ เพราะเมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ พ่อจะช่วยเหลือ ด้วยเหตุนี้สิ่งต่างๆ ที่เป็นไปไม่ได้สำหรับโลกนี้กลับกลายเป็นสิ่งที่ง่ายดายและเป็นไปได้สำหรับลูก ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้าโดยตรง เพราะความซาบซึ้งและศรัทธานี้ เพราะการเป็นลูกของพระเจ้า ลูกจึงปลอดภัยจากมายา การเป็นลูก (บัชชา) หมายถึงการได้รับความปลอดภัย(บัชนา)อย่างง่ายดาย ทุกคนเป็นลูกของพ่อและปลอดภัยจากอุปสรรคและปัญหาทั้งปวง

ดังนั้น ลูกรู้ถึงความเคารพตนเองที่สูงส่งทั้งหมดนี้แล้วใช่ไหม? ทำไมมันถึงง่ายดาย? เพราะด้วยพลังของความเจียบ ลูกใช้พลังของการเปลี่ยนแปลง ลูกเปลี่ยนสิ่งที่เป่ลนบให้เป็นบวก ไม่ว่าจะเป็นปัญหามากมายหลายประเภทที่เกิดขึ้นจากมายาก็ตาม ด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลงและพลังของความเจียบ ลูกเปลี่ยนปัญหาใดๆ ให้เป็นรูปของวิธีแก้ปัญหาคได้ ลูกเปลี่ยนเหตุผลให้เป็นวิธีแก้ปัญหาค ลูกมีพลังมากถึงขนาดนี้ใช่หรือไม่? ลูกก็ให้คอร์ส(สอนหลักสูตร)ด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกสอนพวกเขาถึงวิธีเปลี่ยนสิ่งที่เป่ลนบให้เป็นบวก ลูกได้รับพลังของการเปลี่ยนแปลงนี้อย่างเป็นมรดกจากพ่อ มันไม่ใช่แค่พลังเดียว แต่ลูกได้รับพลังทั้งหมดอย่างเป็นมรดกของพระเจ้าของลูก และด้วยเหตุนี้บัพดาตาจึงพูดกับลูกทุกวัน ลูกฟังเมอร์ลิตทุกวันใช่หรือไม่? ดังนั้น บัพดาตาจึงบอกลูกทุกวันว่า จงจดจำระลึกถึงพ่อและจดจำมรดก ทำไมลูกถึงจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างง่ายดายมาก? เมื่อลูกระลึกถึงการได้มาซึ่งมรดกนั้น ลูกก็จดจำพ่อได้อย่างง่ายดายเนื่องจากการได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้น ลูกแต่ละคนมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ ในหัวใจของลูก,ลูกร้องเพลงว่า "ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว" เพลงนี้กำลังบรรเลงในหัวใจของลูกอย่างเป็นธรรมชาติใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ใช่หรือไม่? การที่ลูกรักษาความซาบซึ้งทางจิต (ฟาคุร์) ไว้ได้มากเพียงใด เป็นสิ่งชี้บอกของการที่ลูกจะอยู่อย่างไร้กังวล (เบฟิการ) ได้มากเท่านั้น หากมีความกังวลใดๆ ในความคิด คำพูด ความสัมพันธ์ หรือสายสัมพันธ์ของลูก ก็ไม่สามารถมีความซาบซึ้งทางจิตได้ บัพดาตาได้ทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล พูดซิ ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลหรือไม่? ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ผู้ที่เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ยกมือขึ้น! หรือบางครั้งลูกมีความกังวลบ้างไหม? บางครั้งลูกกังวลบ้างหรือไม่? เป็นเรื่องดี ในเมื่อพ่อนั้นไร้กังวล แล้วลูกจะกังวลเรื่องอะไรหรือ?

บัพผาดาดำได้กล่าวไว้แล้วว่า จงมอบความกังวลและการประเภตใดก็ตามให้แก่บัพผาดาดำ พ่อคือมหาสมุทรใช้หรือไม่? ดังนั้นภาระทั้งหมดจะถูกรองรับในมหาสมุทรนั้น บางครั้งบัพผาดำได้ยินเพลงของลูกๆ เพลงหนึ่งแล้วรู้สึกขบขัน ลูกๆ ใหม่ว่าเพลงนั้นคือเพลงอะไร? "ฉันจะทำอย่างไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้ได้อย่างไร?" บางครั้งลูกก็ร้องเพลงนี้ บัพผาดำได้ยินอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม บัพผาดำกล่าวกับลูกๆ ทุกคนว่า: โอ้ ลูกๆ ที่แสนหวานของฉัน ลูกๆ ที่รักของฉัน จงนั่งบนที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และเฝ้าดูเกมในขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งนั้น ลูกจะสนุกสนานกับตัวเองเป็นอย่างมากจริงๆ หรือทำให้ตนเองมั่งคั่งอยู่ในสภาพที่เป็นตรีกาลดาชิ (ผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสามด้าน) เนื่องจากลูกๆ ออกมาจากที่นั่งของลูก ลูกจึงขุ่นมัวไม่พอใจ หากลูกยังคงนั่งอยู่บนที่นั่งนั้น ลูกจะไม่มีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจ สามสิ่งที่รบกวนลูกคืออะไร? 1) จิตใจที่ขุ่นมัว 2) สติปัญญาที่เรื้อรัง 3) ชันสการเก่า เมื่อได้ยินสิ่งหนึ่งของลูกๆ บัพผาดำก็รู้สึกขบขัน ลูกๆ ใหม่ว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ลูกๆ พูดว่า "บาบา ฉันจะทำอะไรได้ สิ่งเหล่านี้คือชันสการเก่าของฉัน" บัพผาดำยิ้ม ในเมื่อลูกเองพูดว่า "สิ่งเหล่านี้คือชันสการของฉัน" นั้นหมายความว่าลูกได้ทำให้มันเป็น "ของฉัน" และเมื่อมันเป็น "ของฉัน" ก็ย่อมมีสิทธิเหนือสิ่งเหล่านั้น ในเมื่อลูกได้ทำให้ชันสการเก่าเป็นของลูกแล้ว ชันสการเก่าเหล่านั้นที่เป็นของลูกก็ต้องใช้พื้นที่บางส่วนใช้หรือไม่? ดวงวิญญาณบรรพบุรุษจะสามารถพูดได้ใหม่ว่า "ชันสการของฉัน"? ลูกพูดว่า "ชันสการเป็นของฉัน" และดังนั้น "ของฉัน" นั้นจึงสร้างพื้นที่ว่างของตนเอง ลูกบรรพบุรุษไม่สามารถพูดว่า "ชันสการเหล่านั้นเป็นของฉัน" ได้ เหล่านั้นเป็นชันสการของชีวิตที่ผ่านมาในอดีตของลูก เหล่านั้นเป็นชันสการของชีวิตศุภร ไม่ใช่ของชีวิตบรรพบุรุษ ดังนั้น เพราะลูกกล่าวว่า "ของฉัน ของฉัน" ชันสการเหล่านั้นจึงได้ลงหลักปักฐานกันด้วยสิทธิในการเป็นของลูก ลูกรู้จักชันสการที่สูงส่งของชีวิตบรรพบุรุษใช้หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ชันสการเหล่านั้นที่ลูกเรียกว่า "ชันสการเก่า" นั้นไม่ได้เก่าจริงๆ ชันสการที่เก่าที่สุดของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งคือชันสการดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูก ชันสการอื่นๆ คือชันสการของช่วงยุคกลาง ยุคทองแดง ดังนั้น เวลานี้ จงจับสันชันสการของยุคกลาง ด้วยความช่วยเหลือของพ่อจึงไม่ใช่เรื่องยาก อย่างไรก็ตามอะไรกลับเกิดขึ้นมาแทน? ตามเวลา พ่อรวมรูปกับลูก และลูกรู้ว่าท่านรวมรูปอยู่ คำว่า "รวมรูป" หมายความว่าท่านให้ความร่วมมือในยามที่ต้องการหรือในเวลาที่เป็น อย่างก็ตาม เนื่องจากลูกไม่รับความช่วยเหลือนั้นในเวลาที่เป็น ชันสการของยุคกลางจึงโดดเด่นขึ้นมา

บัพผาดำรู้ว่าลูกทุกคนมีค่าควรแก่การได้รับความรักของพ่อ ที่พวกเขามีสิทธิที่จะได้รับความรักนั้น บาบารู้ว่าเพราะความรักนี้เองที่ทำให้ลูกทุกคนได้มาถึงที่นี่ ไม่ว่าลูกจะมาจากต่างแดนหรือมาจากดินแดนนี้ อย่างไรก็ตามลูกทุกคนได้มาถึงบ้าน เพราะแรงดึงดูดของความรักของพระเจ้า บัพผาดำยังคงรู้ว่าในวิชาของความรัก ลูกส่วนใหญ่สอบผ่าน ผู้ที่มาจากต่างแดนได้มาถึงที่นี่ในเครื่องบินแห่งความรัก บอกพ่อสิ ลูกทุกคนมาถึงที่นี่เพราะผูกพันด้วยสายใยแห่งความรักใช้หรือไม่? ความรักของพระเจ้านี้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ อ้อชะ ผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! โบกมือ! ยินดีต้อนรับ!

ตอนนี้ บัพผาดำให้การบ้านบางอย่างแก่ลูก ลูกทำการบ้านนั้นได้ไหม? จำได้ไหม? บัพผาดำได้รับผลลัพธ์จากหลายสถานที่แล้ว แต่ตอนนี้ลูกจะทำอย่างไรต่อไป? ผลลัพธ์ของทุกคนยังมาไม่ถึง บางคนส่งผลลัพธ์มาเป็นเปอร์เซ็นต์ที่แน่นอนแล้ว บัพผาดำต้องการอะไร? บัพผาดำต้องการ... ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้น คุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือการให้พรอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกทุกคนรู้หรือไม่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา? ดังนั้น จงให้พรเหล่านี้ เป็นที่เข้าใจเช่นกันว่าการให้พรนั้นหมายถึงการได้รับพรด้วย ผู้ที่ลูกให้พรแล้วแล้วแล้วและโดยอัตโนมัติจะปล่อยให้พรออกมาจากหัวใจของพวกเขาแก่ผู้ที่ให้พรเหล่านั้น โอ้ ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มันเป็นชันสการตามธรรมชาติของลูกที่จะให้พร เป็นชันสการที่คงอยู่ตลอดไปของลูกในการให้พร เมื่อภาพลักษณ์หรือรูปเคารพที่ไม่มีชีวิตของลูกกำลังให้พร แล้วสำหรับลูกผู้เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในรูปที่มีชีวิตของลูก ก็ขอให้มันเป็นชันสการที่เป็นไปตามธรรมชาติในการให้พร สำหรับสิ่งนี้ลูกสามารถกล่าวว่า "ชันสการของฉัน" ชันสการของช่วงยุคกลาง ยุคทองแดง ได้กลายเป็นธรรมชาติแล้ว ชันสการเหล่านั้นได้กลายเป็นธรรมชาติของลูกไปแล้ว อันที่จริง ชันสการของการให้พรคือธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูก เมื่อลูกให้พรแก่ใครบางคน ดวงวิญญาณนั้นจะมีความสุขอย่างมาก บรรยากาศของความสุกนั้นนำมาซึ่งความสุขอย่างมากมาย ดังนั้น ใครก็ตามในบรรดาลูกที่ทำการบ้านแล้ว ไม่ว่าจะมาที่นี่หรือไม่ได้มาก็ตาม ลูกก็อยู่เบื้องหน้าบัพผาดำแล้ว บัพผาดำกำลังแสดงความยินดีกับลูกๆ เหล่านั้น ลูกได้ทำการบ้านเรียบร้อยแล้ว และกำลังทำให้มันเป็นธรรมชาติตามธรรมชาติของลูก จงทำต่อไปเรื่อยๆ และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่ทำการบ้านมาบ้างเล็กน้อยหรือไม่ได้ทำการบ้านเลย ลูกทุกคนต้องมีสำนึกอยู่เสมอว่า "ฉันคือดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา" "ฉันคือดวงวิญญาณพิเศษที่ทำตามศรัทธาของพ่อ" จงนำสำนึกนี้มาใส่ไว้ในจิตสำนึกและรูปของลูกแล้วแล้วแล้ว เพราะเมื่อ

ลูกแต่ละคนถูกถามว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ลูกทุกคนจะตอบว่า “ฉันจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์” ไม่มีใครในลูกยกมือขึ้นที่จะกลายเป็นรามและสีดา ในเมื่อลูกมีเป้าหมายที่จะกลับมามีสิบทองศาสสมบูรณ์เต็ม ดังนั้นสิบทองศาสสมบูรณ์จึงหมายถึงการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสูงสุด หน้าที่ของดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือการให้พร ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงทำให้สิ่งนี้เป็นชั้นสการที่สม่ำเสมอและง่ายดายของลูก ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกมีสิบทองศาสสมบูรณ์เต็ม นี่คือนิยามของลูกใช่หรือไม่?

บัปตาดามีความพอใจที่ลูกทุกคนที่ทำการบ้านของตัวเองมีดีลักแห่งชัยชนะที่พ่อแถมบนหน้าผากของลูก พร้อมกันนี้ บัปตาดาก็ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับงานรับใช้จากทุกหนแห่ง จากวัง(ฝ่าย)ต่างๆ จากศูนย์ต่างๆ สิ่งเหล่านั้นมาถึงที่นี่ด้วยผลลัพธ์ที่ดีงาม ดังนั้น ก่อนอื่น ขอแสดงความยินดีกับการทำการบ้านของลูก และพร้อมกันนั้น ขอแสดงความยินดีกับงานรับใช้ที่ลูกได้ทำ ขอแสดงความยินดีเป็นหลายล้านเท่า! พ่อเห็นว่าลูกได้ทำงานรับใช้ในการให้สาส์นของบาบาในทุกหมู่บ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ในลักษณะที่ดีมาก ดังนั้น ด้วยการที่ลูกมีเมตตาและมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ ผลลัพธ์ของงานรับใช้นั้นจึงดีมาก ถึงลูกทุกคนที่ทำงานหนัก – มันไม่ใช่งานหนัก – แต่การมีความรักต่อพ่อหมายถึงการมีความรักต่อการให้สาส์น ดังนั้นผู้ที่ทำงานรับใช้ด้วยความรักที่มีต่อพ่อ ลูกทุกคนผู้เป็นดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้จะได้รับความรักเป็นการตอบแทนมากมายหลายล้านเท่าโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ ลูกทุกคนในขณะที่ระลึกถึงดาดีจีผู้เป็นที่รักของลูกด้วยความรักอย่างมาก ลูกกำลังให้การตอบแทนความรักของลูกกับดาดีจี กลิ่นหอมที่ดีมากของความรักนี้ได้มาถึงบัปตาดาแล้ว

แม้ในขณะนี้ งานทั้งหมดที่กำลังเกิดขึ้นในมฐัน ไม่ว่าจะเป็นของชาวต่างชาติหรือจากชาวบาร์ต งานทั้งหมดนั้นก็ดำเนินไปอย่างประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของความร่วมมือและความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน และงานที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตก็รับประกันความสำเร็จไว้แล้วอย่างแน่นอน เพราะความสำเร็จคือพวงมาลัยที่สวมรอบคอของลูก ลูกก็เป็นพวงมาลัยที่สวมรอบคอของบาบาเช่นกัน พ่อได้เตือนลูกไว้ว่า ลูกจะต้องไม่พ่ายแพ้ (ฮาร์นา – พ่ายแพ้) เพราะลูกคือพวงมาลัย (ฮาร์) ที่สวมรอบคอของบาบา ผู้ที่เป็นพวงมาลัยที่สวมรอบคอจะไม่มีวันพ่ายแพ้ ลูกต้องการกลายเป็นพวงมาลัยหรือต้องการพ่ายแพ้? ลูกไม่ต้องการพ่ายแพ้ใช่ไหม? การเป็นพวงมาลัยนั้นดีใช่หรือไม่? ดังนั้น จงอย่าพ่ายแพ้ผู้ที่พ่ายแพ้เหล่านั้นคือดวงวิญญาณมากมายหลายล้าน แต่ลูกกลายเป็นพวงมาลัยและลูกสวมอยู่รอบคอของบาบา มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ดังนั้น เวลานี้จึงมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ ด้วยความรักที่มีต่อพ่อ ไม่ว่ามายาจะนำพาอยู่เบื้องหน้าลูกมากมายเพียงใด เบื้องหน้าลูกดวงวิญญาณผู้ทรงอำนาจแล้ว แม้แต่พายุ (ทูปาน) ก็กลายเป็นของขวัญ (โตฟา) จดจำพรเช่นนี้อยู่เสมอ ไม่ว่าภูเขายะใหญ่โตเพียงใด ภูเขานั้นก็จะกลายเป็นสำลี ขณะนี้ ตามเวลาที่ใกล้เข้ามา จงสัมผัสกับพรในทุกขณะ กลายเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์

เมื่อไรก็ตามที่ลูกต้องการ จงทำการฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง ที่จะกลายเป็นรูปที่เป็นเทวดนางฟ้า ช่วงขณะหนึ่งเป็นบราห์มิน ช่วงขณะหนึ่งเป็นเทวดนางฟ้า ช่วงขณะหนึ่งปราศจากร่าง ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา แม้ในขณะที่ทำงานของลูก จงใช้เวลาสักหนึ่งหรือสองนาที่ฝึกฝนสิ่งนี้ ตรวจสอบดูว่า: ไม่ว่าฉันมีความคิดใดก็ตาม ฉันมีประสบการณ์ในการเป็นรูปนั้นหรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่อยู่ในความเคารพตนเองที่สูงส่งอยู่เสมอ ถึงผู้ที่สัมผัสว่าตนเองเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุดและเป็นบรรพบุรุษอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นตัวของประสบการณ์ในทุกเรื่องอยู่เสมอ ถึงผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อและบัลลังก์บนหน้าผากอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มั่นคงในประสบการณ์ของการมีสภาพที่สูงส่งของตนอยู่เสมอ ถึงลูกๆทั้งหลายในทุกหนแห่ง รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัปตาดาได้รับจดหมาย อีเมล และข่าวสารมากมายจากทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ทุกคนได้รับผลและพลังของการทำงานรับใช้ และจะยังคงได้รับต่อไป บาบาได้รับจดหมายแห่งความรักและการเปลี่ยนแปลงมากมาย ถึงผู้ที่มีพลังของการเปลี่ยนแปลง บัปตาดากำลังให้พรแก่พวกเขาว่า "ขอให้ลูกเป็นอมตะ!" ถึงดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ผู้ซึ่งทำตามศรัทธาเป็นอย่างดี ถึงลูกๆเหล่านั้นที่ทำตามพ่อ บัปตาดากำลังให้พรแก่พวกเขาว่า "ว่า ลูกๆที่เชื่อฟังของพ่อ! ว่า!" ถึงผู้มีความรักต่อบาบา ผู้ซึ่งได้หลอมรวมพ่อไว้ในหัวใจของพวกเขาด้วยความรักมากมาย บัปตาดาขอให้พรแก่พวกเขาว่า "ขอให้ลูกน่ารักที่สุดและละวางจากอุปสรรคใดๆของมายา" อัจชะ

ลูกทุกคนมีความกระตือรือร้นอะไรในหัวใจของคุณ? ลูกมีความกระตือรือร้นเพียงอย่างเดียวคือ "ฉันต้องกลับมาตัดเทียมกับพ่อ" ลูกมีความกระตือรือร้นนี้หรือไม่? พันดาواس ยกมือขึ้น! "ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน" ไม่ใช่ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น อย่าพูดว่า "ฉันจะ ฉันจะทำ ฉันจะคอยดู ฉันจะต้องเป็นสิ่งนั้น..." อย่าพูดว่า "ฉันจะ ฉันจะ" แต่ให้พูดว่า "ฉันต้องเป็นสิ่งนั้น ทำให้มันมั่นคง! มันคงหรือไม่? อ้อชะ ลูกแต่ละคนต้องให้การดื้อโอเคในรูปแบบของชาร์ทให้กับครูของคุณอยู่เรื่อยๆ อย่าเขียนมากเกินไป เพียงแค่หยิบการ์ดขึ้นมาหนึ่งใบแล้วเขียนว่า "โอเค" ในการ์ดนั้น หรือขีดเส้นผ่านคำว่าโอเคก็ได้ แค่นั้นเอง ลูกสามารถทำได้ขนาดนี้หรือไม่? อย่าได้เขียนจดหมายยาวๆ อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังอยู่เสมอ ที่กลับมาพลังด้วยการรับประทานผลในทางปฏิบัติในพื้นที่ของยุคบรรจบกัน

ดวงวิญญาณที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคบรรจบกัน จะได้รับพลังอันเป็นผลทันทีจากการที่พวกเขาได้กลายเป็นเครื่องมือในยุคบรรจบกัน ผลในทางปฏิบัติในพื้นที่คือผลของยุคที่สูงส่งนี้ ดวงวิญญาณที่ทรงพลังที่รับประทานผลเช่นนี้ย่อมได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆที่เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ด้วยการอยู่ร่วมกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ พวกเขาจึงหลุดพ้นจากสิ่งที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย พวกเขาแม้กระทั่งได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เป็นพิษเหมือนกับงูอีกด้วย ด้วยเหตุนี้เพื่อเป็นอนุสรณ์ลักษณะจึงแสดงการร้ายร้ายนงู

คติพจน์: ให้อดคิดเป็นอดีตด้วยการอยู่ใกล้ชิดพ่อและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม (คำว่า พาส ในภาษาฮินดี แปลว่า การใกล้ชิด)

*** โอม ซานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพิ่มการฝึกฝนสภาพปราศจากร่าง(ashariri and videhi)

เช่นที่บรรพดาปราศจากร่างและเข้ามาสู่ร่างกาย ในทำนองเดียวกัน ลูกทั้งหลายก็ต้องปราศจากร่างแล้วจึงเข้ามาสู่ร่างกายของคุณเช่นกัน จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่อะแวก แล้วจึงเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน ทุกคนมีประสบการณ์ของการออกจากร่างแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน จงละทิ้งจิตสำนึกของร่างนั้นเมื่อลูกต้องการ และกลายเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง และรับการคำนวณของร่างกายนั้นเพื่อดำเนินการกระทำเมื่อลูกต้องการ สัมผัสประสบการณ์กับเครื่องแต่งกายทางกายภาพนั้น เพื่อที่จะละวางจากนั้นดวงวิญญาณ ผู้ซึ่งรับเอาร่างกายนี้มาใช้โดยสมบูรณ์